

míry na tekutiny vládním nařízením ze dne 22. listopadu 1919, č. 629 Sb. z. a n., jímž stanoví se poplatky za cejchování měř a vah a jiných měřicích přístrojů, ve znění vládního nařízení ze dne 22. prosince 1920, č. 681 Sb. z. a n., jímž stanoví se přírážky k poplatkům za cejchování měř a vah a jiných měřicích přístrojů.

§ 8.

Závěrečná ustanovení.

(1) Toto nařízení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1932. Tímto dnem pozbudou platnosti dosavadní předpisy o úředním cejchování skleněných měř na tekutiny, zejména vyhláška ministerstva obchodu ze dne 21. června 1892, č. 103 ř. z., kterou se vyhlašují dodatečné předpisy k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, č. 171 ř. z., jakož i, pokud se týkají skleněných měř na tekutiny, ustanovení §§ 12 až 25 nař. č. 107.225/1908 K. M. (uh. obchodu), o úpravě a odchylkách měř a měřidel, které lze ověřovati, a o podobě ověřovacích značek.

(2) Úřední cejchování skleněných měř na tekutiny, vykonané podle dosud platných předpisů, podrží platnost i po nabytí účinnosti tohoto nařízení.

(3) Skleněné míry na tekutiny, zhotovené podle dosud platných předpisů, mohou být dále cejchovány až do 31. prosince 1932, dá-li k tomu ústřední inspektorát pro službu cejchovní svolení na zvláštní přihlášku, která musí být podána u tohoto úřadu nejpozději do 31. ledna 1932.

(4) Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr veřejných prací.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Šrámek v. r.

190.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 30. listopadu 1931 o dalších ratifikacích a přístupech k Úmluvě a statutu o svobodě transitu, sjednané v Bar- celoně dne 20. dubna 1921.

Dle čl. 4. Úmluvy byly odevzdány generálnímu tajemníku Společnosti Národů další ratifikační listiny těchto států:

Rakouska (15. IX. 1923), Řecka (18. II. 1924), Japonska (20. II. 1924), Nizozemská (s Nizozem. Indií, Surinam a Curaçao) (17. IV. 1924), Francie (19. IX. 1924), Polska (8. X. 1924), Švýcarska (18. VII. 1924), Švédska (19. I. 1925), Estonska (6. VI. 1925), Belgie (16. V. 1927), Chile (19. III. 1928), Španělska (17. XII. 1929), Lucemburska (19. III. 1930), Jugoslavie (7. V. 1930) a Persie (29. I. 1931).

Přistoupily: Státy Malajské federální (Perak, Selangor, Negri Sembilan a Pahang) (datum deposice 22. VIII. 1923), Státy Malajské nefederální (Brunei, Johore, Kedah, Perlis, Kelantan a Trengganu) (datum deposice 22. VIII. 1923), Palestina (datum deposice 28. I. 1924), Německo (datum deposice 9. IV. 1924), Svobodné město Gdansko (datum depos. 3. IV. 1925), Maďarsko (datum depos. 18. V. 1928), Syrie a Libanon (datum depos. 7. II. 1929) a Irak (datum deposice 1. III. 1930).

Vyhláškou touto doplňuje se vyhlašovací doložka Úmluvy a statutu o svobodě transitu (č. 22 Sb. z. a n. z r. 1924) potud, že Úmluvou a statutem jsou vázány tyto státy: Albanie, Belgie, Bulharsko, Československo, Chile, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Svob. město Gdansko, Indie, Irak, Itálie, Japonsko, Jugoslavie, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Německo, Nizozemsko (s Nizozem. Indií, Surinam a Curaçao), Norsko, Palestina, Persie, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Siam, Státy Malajské federální, Státy Malajské nefederální, Syrie a Libanon, španělsko, švédsko, švýcarsko, Velká Británie (s N. Foundlandem) a Nový Zéland.

Dr. Beneš v. r.